

24 de Juny no te nit, porque 'l sol no 's pon. L'astre-rey, fent sa ruta va baixant, baixant cap al horizon, com si volgués ponders, frega las boras de las montanyas llunyanas sense que son disch desapareixi, y de nou s' aixeca majestuós y continua son curs. En un moment casi indivisible s' hi veu l'ahir y l'avuy confosos.

Una gran munió d' homens y donas de totas clases y edats van tots los anys á gosar de aquella vista, y es mol natural que 'ls habitants de aquellas fredas, y gran part del any foscas encontradas, celebrin ab una gran festa lo que per ells es la imatge de la vida, de la llum y del calor. Los fadrins y las donzellas fan allí sos jurament d' amor enfront del sol de mitja nit, juraments que raras vegadas deixan de complirse.

Tampoch hi faltan cada any *touristes* de llunyanas terras á contemplar aquell bonich panorama, y de la descripció qu' en fa un de aqueixos anem á traduhir alguns párrafos.

«Una gran gentada omplia los viaranchs que seguirem per pujarhi, aixís com també tot lo plá de dalt lo turó. Eran las deu de la nit quan hi arribavam.

«Posats de cara al nord veyam lo sol baixar suaument de ponent, avansant cap al septentrió, describint un cercle de ponent á llevant. Els colors de sol-ponent sombrejaban las valls y dauraban las ondulacions del terror, y 'ls puigs, que allá lluny s' oviraban, prenian lo color blau.

«L'ombra avansaba poch á poch desde el peu de las montanyas fins al cim, ahont brillavan per un moment espurnetas d' or.

«Lo sol arribá enfront nostre, caminant dret per amagarse derrera l' horizon. Son disch aná boreijantlo sense desapareixer ni un instant. Era la mitja-nit. El cel presentaba un espectacle que difi-

cilment olvidarà qui l' haja contemplat una vegada: mentres tot quant véyam á nostra esquerra se presentaba tenyit ab los blauens colors de la vesprada, lo de la dreta s' iluminaba ab los riallers colors de sol-ixent; onadas de rosada llum aclarian las montanyas, y els xeragalls que se havian enfosquit moments avans.

«La gentada que d' aquells encontorns s' havian reunit pera celebrar la festa, seguía atenta ab gran emoció tan magnífic espectacle, y un cant dols y magestuós entonat suaument per algunas donas era escoltat ab religiosa atenció per la multitud.

«Mentrestant lo sol fent sa tasca s' aixecá cap á la dreta, comensant un nou día: teniam ja un avuy que feya un moment era ahir.

«Seguidament s' aná esquinant lo vel que cubria de sombras las fondaladas y una boira cada vegada mes blanca ompli los xeragalls: lo sol esclatant en tota sa llum torná la vida á la naturalesa.

«Alashoras l' alegría del jovent no conegué límits, s' improvisaren canturias, collas de balladors corrian saltant per la montanya, tiraban cohets y altre clase de fochs artificials; tot era moviment y vida en lo cel y en la terra, tot era llum y alegría».

Lector, si algun día 't sobran diners y no 't falta voluntat, fes un viatge á Sues-sia, ahont s' ha de estar mol be á l' istiu: visita l' Avessaxa, y á la tornada ens ho contarás millor que ton servidor,

M. M.

GARRIGANA

De la Font de la Enrabiada
fins á la de ca 'n Tarrés;
de ca 'n Palau á Rosanes;
de ca 'n Poy á ca 'n Busquets;
per camins, turons y boscos;
per viarans y sots y arrén...
¡válgam Déu quin *senyorio!*